

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

Michał Serzycki

Warszawa, dnia stycznia 2007 r.

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 12 pkt 2, art. 22 oraz art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie przetwarzania danych osobowych Pana X, przez Starostę

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana X, zam. zwanego dalej również Skarżącym, na „ujawnienie informacji prywatnych przez Starostę Powiatu niezgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej również ustawą. Naruszenie tej ustawy miało nastąpić poprzez ujawnienie bez zgody Pana X informacji o jego „wynagrodzeniu jako nauczyciela” w protokole z kontroli przeprowadzonej w Zespole Szkół Zawodowych i wystąpieniu pokontrolnym sporządzonym po tejże kontroli. Do naruszenia ustawy o ochronie danych osobowych miało dojść według Skarżącego również poprzez „ujawnienie danych dotyczących mojej osoby osobom trzecim bez mojej zgody oraz zanim umożliwiono mi zapoznanie się ze sprawą”. Dokonać tego miał Starosta Powiatu, informując dziennikarza „Gazety Y” o ujawnionych w ww. protokole nieprawidłowościach dotyczących pobrania przez Skarżącego nienależnego wynagrodzenia. W konsekwencji powyższego

przedmiotowe dane zostały ujawnione w „Gazecie Y” Mając powyższe na względzie, Pan X wniósł do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych o wszczęcie postępowania wyjaśniającego oraz „zastosowanie sankcji wobec osób łamiących przepisy ustawy o ochronie danych osobowych na podstawie [jej] art. 51”.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wszczął w przedmiotowej sprawie postępowanie wyjaśniające. W jego wyniku ustalił następujące okoliczności faktyczne:

1. Skarżący jest nauczycielem zatrudnionym w Zespole Szkół Zawodowych. W czasie przeprowadzanej przez Starostę kontroli w Zespole Szkół Zawodowych był również radnym Powiatu .
2. W dniach od 4 do 5 lipca 2006 r. w Zespole Szkół Zawodowych odbyła się kontrola w przedmiocie „przestrzegania ustalonych w jednostce procedur kontroli finansowej, przyjętych zgodnie z art. 187 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 249, poz. 2104 z późn. zm.)” przeprowadzona przez Audytora Wewnętrznego w Starostwie Powiatowym.
3. Po zakończeniu kontroli sporządzony został protokół, w treści którego ujawniono dane osobowe Pana X w zakresie jego imienia i nazwiska oraz informację o wysokości naliczonego mu wynagrodzenia w Zespole Szkół Zawodowych. Na podstawie powyższego protokołu sporządzone zostało wystąpienie pokontrolne do Dyrektora Zespołu Szkół Zawodowych. W załączniku do niego zostały ujawnione dane osobowe Skarżącego w zakresie jego imienia i nazwiska.
4. W dniu 21 września 2006 r. w „Gazecie Y” opublikowane zostały dane Pana X w zakresie jego imienia i nazwiska oraz informacja, iż jako radny Powiatu za czas spędzony na sesji Rady Powiatu pobierał oprócz diety również wynagrodzenie z Zespołu Szkół Zawodowych .

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje:

Z analizy materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy wynika wniosek, iż niniejszą sprawę należy rozpatrywać w dwóch aspektach. Pierwszy z nich dotyczy zarzutu ujawnienia danych osobowych Pana X w zakresie jego imienia i nazwiska oraz informacji o jego wynagrodzeniu, bez jego zgody, w protokole z kontroli w Zespole Szkół Zawodowych , gdzie Skarżący jest zatrudniony jako nauczyciel. Drugi aspekt sprawy dotyczy natomiast zarzutu ujawnienia danych osobowych Skarżącego przez Starostę bez jego zgody osobom trzecim, co miało nastąpić – jak wskazał Skarżący – poprzez poinformowanie o ustaleniach z kontroli przeprowadzonej w Zespole Szkół Zawodowych dziennikarza „Gazety Y”.

W odniesieniu do pierwszego zagadnienia należy stwierdzić, iż w niniejszej sprawie nie ma podstaw do uznania, iż kwestionowane przez Skarżącego działanie Starosty było bezprawne. Zważyć bowiem trzeba, że kontrola w Zespole Szkół Zawodowych, zakończona protokołem, w którym ujawniono dane osobowe Skarżącego, przeprowadzona została przez osobę do tego upoważnioną (upoważnienie Audytora Wewnętrznego w Starostwie Powiatowym znajduje się w aktach sprawy) i miało umocowanie w obowiązujących przepisach prawa. Zgodnie z art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. 2001 r. Nr 142 poz. 1592 z późn. zm.), starosta jest kierownikiem starostwa powiatowego oraz zwierzchnikiem służbowym pracowników starostwa i kierowników jednostek organizacyjnych powiatu oraz zwierzchnikiem służbowym pracowników służb, inspekcji i straży. Przytoczyć w tym miejscu również należy treść art. 187 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 249, poz. 2104 z późn. zm.). Zgodnie z nim zarząd jednostki samorządu terytorialnego sprawuje ogólny nadzór nad realizacją, określonych uchwałą budżetową, dochodów i wydatków, przychodów i rozchodów budżetu jednostki samorządu terytorialnego (ust. 1). Przewodniczący zarządu jednostki samorządu terytorialnego kontroluje przestrzeganie, przez podległe i nadzorowane przez siebie jednostki sektora finansów publicznych, realizacji procedur w zakresie celowości zaciągania zobowiązań finansowych i dokonywania wydatków (ust. 2). Kontrola, o której mowa w ust. 2, obejmuje w każdym roku co najmniej 5 % wydatków podległych jednostek organizacyjnych (ust. 3).

Z powyższych regulacji wynika prawo Starosty do przeprowadzenia w Zespole Szkół Zawodowych – tj. w podległej mu jednostce organizacyjnej Powiatu, kontroli w przedmiocie „przestrzegania ustalonych w jednostce procedur kontroli finansowej”. Wynikiem tej kontroli było m.in. stwierdzenie nieprawidłowości w odniesieniu do rozliczeń godzin pracy i wynagrodzenia za dni, w których Pan X – nauczyciel w ww. szkole i radny Powiatu, zwolniony był od pracy zawodowej w celu brania udziału w posiedzeniu Komisji Rewizyjnej i sesji Rady Powiatu. Nie ulega również wątpliwości, że kontrola taka powinna zakończyć się sporządzeniem stosownego protokołu z kontroli oraz wystąpieniem pokontrolnym. W niniejszej sprawie zasady i tryb prowadzenia kontroli

w jednostkach organizacyjnych Powiatu zostały określone w „Procedurze kontroli” wprowadzonej zarządzeniem nr 2/04 Zarządu Powiatu w rozdziale 4 ww. procedury („Protokół kontroli i wystąpienie pokontrolne”) w § 24 wskazano, że dokonane w postępowaniu kontrolnym ustalenia kontrolujący opisuje w protokole kontroli m.in. ustalony w wyniku kontroli stan faktyczny, w tym ujawnione nieprawidłowości oraz ich zakres i skutki.

Mając na uwadze powyższe okoliczności faktyczne i prawne ustalone w toku postępowania wyjaśniającego, należy skonkludować, iż Starosta jako zwierzchnik służbowy kierowników jednostek organizacyjnych powiatu, w konkretnym przypadku Dyrektora Zespołu Szkół Zawodowych, miał prawo dokonać kontroli w podległej mu jednostce, a także w konsekwencji, wskazać w protokole z tej

kontroli imię i nazwisko osoby (Skarżącego), co do której w toku tej kontroli ujawniono nieprawidłowości ściśle związanych z tą osobą. Trudno bowiem wyobrazić sobie taką sytuację, gdy protokół zawierający ustalenia dotyczące konkretnej osoby (pracownika) byłby zanonimizowany, tj. pozbawiony informacji umożliwiającej indywidualizację tejże osoby. W praktyce uniemożliwiłoby to usunięcie stwierdzonych podczas kontroli nieprawidłowości w odniesieniu właśnie do tej konkretnej osoby.

Zauważyć ponadto należy, że Pan X w chwili ujawnienia jego imienia i nazwiska oraz wysokości jego zarobków w protokole z kontroli przeprowadzonej w Zespole Szkół Zawodowych był radnym Powiatu. Ciężył na nim w związku z tym, jako na funkcjonariuszu publicznym, obowiązek złożenia oświadczenia o swoim stanie majątkowym obejmującego m.in. informację o dochodach osiągniętych z tytułu zatrudnienia lub innej działalności zarobkowej lub zajęć, z podaniem kwot uzyskiwanych z każdego tytułu (art. 25c ust. 1 pkt 2 ustawy o samorządzie powiatowym). Natomiast zgodnie z art. 25d ust. 1 wspomnianej ustawy, informacje zawarte w oświadczeniu majątkowym są jawne, z wyłączeniem informacji o adresie zamieszkania składającego oświadczenie oraz o miejscu położenia nieruchomości. Treść przytoczonych przepisów świadczy zatem, że wynagrodzenie Skarżącego – pobierane w okresie gdy był radnym Powiatu nie było objęte tak szeroką ochroną jak ta gwarantowana osobom nie pełniącym funkcji publicznych.

W świetle powyższego należy stwierdzić, że kwestionowane przez Skarżącego działanie Starosty, polegające na ujawnieniu danych osobowych Skarżącego w zakresie jego imienia i nazwiska oraz informacji o jego wynagrodzeniu, bez jego zgody, w protokole z kontroli przeprowadzonej w Zespole Szkół Zawodowych oraz wystąpieniu pokontrolnym ocenić należy – z punktu widzenia ustawy o ochronie danych osobowych, jako działanie legalne. Zgodnie bowiem z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych, przetwarzanie danych (w tym ich udostępnienie) bez zgody osoby, której dane dotyczą jest dopuszczalne wtedy, gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa. W niniejszej sprawie tymi przepisami prawa są przytoczone wyżej uregulowania ustawy o samorządzie powiatowym oraz ustawy o finansach publicznych.

W odniesieniu do zarzutu Skarżącego, że Starosta niezgodnie z ustawą o ochronie danych osobowych udostępnił bez jego zgody dziennikarzowi „Gazety Y”, tj. osobie nieuprawnionej, jego dane osobowe dotyczące ustaleń z kontroli przeprowadzonej w Zespole Szkół Zawodowych, wskazać należy, że Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych również nie znalazł podstaw do stwierdzenia naruszenia przepisów ustawy o ochronie danych osobowych. Przede wszystkim należy zauważyć, że brak jest dowodów świadczących o tym, że Starosta przekazał dziennikarzowi „Gazety Y”, zawierający dane osobowe Skarżącego, protokół z kontroli przeprowadzonej w Zespole Szkół Zawodowych. Z wyjaśnień przedstawionych organowi przez Starostę wynika jednocześnie, że przedmiotowe informacje dziennikarz „Gazety Y” powziął w związku z obecnością na posiedzeniu Rady Powiatu i

wskutek prowadzonej na tym posiedzeniu dyskusji dotyczącej „sprawy radnego X”. W tym miejscu przytoczyć należy art. 8a ustawy o samorządzie powiatowym. Zgodnie z tym przepisem działalność organów powiatu jest jawna. Ograniczenia jawności mogą wynikać wyłącznie z ustaw (ust. 1). Jawność działania organów powiatu obejmuje w szczególności prawo obywateli do uzyskiwania informacji, wstępu na sesje rady powiatu i posiedzenia jej komisji, a także dostępu do dokumentów wynikających z wykonywania zadań publicznych, w tym protokołów posiedzeń organów powiatu i komisji rady powiatu (ust. 2). Cytowany przepis w połączeniu ze wskazanym już art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych nakazują stwierdzić, że brak jest podstaw do uznania, iż doszło do naruszenia przez Starostę ustawy o ochronie danych osobowych. Zauważyć jednocześnie należy, iż w kontekście cytowanego art. 8a ustawy o samorządzie powiatowym nie bez znaczenia jest fakt, iż Skarżący w przedstawionej Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych sprawie występował jako radny Powiatu.

Na koniec niniejszych rozważań wskazać również trzeba, iż nie ma podstaw prawnych do uwzględnienia przez organ ochrony danych osobowych wniosku o „zastosowanie sankcji wobec osób łamiących przepisy ustawy o ochronie danych osobowych na podstawie [jej] art. 51”. Wymaga stwierdzenia, że powyższej wskazana przez organ argumentacja nie daje podstaw do uznania, iż w niniejszej sprawie doszło do naruszenia ustawy o ochronie danych osobowych, w tym przytaczanego przez Pana X art. 51 ustawy o ochronie danych osobowych. Natomiast w przypadku, gdy w ocenie Skarżącego w przedmiotowej sprawie wskutek działań Starosty, czy też wskutek publikacji prasowej w „Gazecie Y” doszło do naruszenia jego dóbr osobistych, powinien wystąpić ze stosownym powództwem do sądu powszechnego a nie do organu ochrony danych osobowych. Zgodnie z art. 23 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16 poz. 93 z późn. zm.), dobra osobiste człowieka, jak w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, pozostają pod ochroną prawa cywilnego niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach. Wszelkich roszczeń z tytułu naruszenia dóbr osobistych można dochodzić w trybie i na zasadach przewidzianych w przepisach ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 z późn. zm.), w postępowaniu przed właściwym miejscowo i rzeczowo sądem powszechnym.

Decyzja jest ostateczna. Stronom, na podstawie art. 21 ust. 1 i art. 22 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego przysługuje, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).